

“मीठे बच्चे – तिमी अहिले हंस बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। तिमी लाई यी लक्ष्मी - नारायण जस्तो हंस अर्थात् सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ।”

प्रश्न:- यस ज्ञान मार्गमा तीव्र जाने सहज विधि के हो?

उत्तर:- यस ज्ञानमा तीव्र जानु छ भने अरु सबै विचार छोडेर बाबाको यादमा लाग, जसले गर्दा विकर्म विनाश होस् र सबै मैला निस्कियोस्। यादको यात्रा नै उच्च पदको आधार हो, यसबाट नै तिमी कौडीबाट हीरा बन्न सक्छौ। बाबाको ड्युटी हो तिमीलाई कौडीबाट हीरा, पतितबाट पावन बनाउने। यसो नगरी बाबा पनि रहन सक्नुहुन्न।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- यस दुनियाँमा कोही हंस पनि छन भने बकुल्ला पनि छन्। यी लक्ष्मी-नारायण हंस हुन्, तिमी पनि यिनीहरू जस्तै बन्नु छ। तिमीले भन्छौ- हामी दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ, म तिमीलाई हंस बनाउँछु, अहिले सम्पूर्ण बनेका छैनौ, बन्नु छ। हंसले मोती टिप्छ, बकुल्लाले फोहोर खान्छ। अब हामी हंस बनिरहेका छौं। त्यसैले देवताहरूलाई फूल भनिन्छ र उनीहरूलाई काँडा भनिन्छ। हंस थियो फेरि तल झर्दै बकुल्ला बनेका छौ। आधा कल्प हंस, आधा कल्प बकुल्ला। हंस बन्न पनि मायाको धेरै विघ्न पर्छ। केही न केही गिरावट आउँछ। मुख्य गिरावट आउँछ देह-अभिमानको। यस संगममा नै तिमी बच्चाहरू परिवर्तन हुनु छ। जब तिमी हंस भन्छौ त्यसपछि फेरि हंस नै हंस हुने छन्। हंस अर्थात् देवी-देवता हुन्छन् नयाँ दुनियाँमा। पुरानो दुनियाँमा एक जना पनि हंस हुन सक्दैन। संन्यासी त छन् तर उनीहरू हदका संन्यासी हुन्। तिमीहरू हौं बेहदका संन्यासी। बाबाले बेहदको संन्यास सिकाउनु भएको छ। यी देवताहरू जस्तो सर्वगुण सम्पन्न अरु कुनै धर्मवाला बन्दैनन्। अब बाबा पनि आउनु भएको छ- आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न। तिमी नै नयाँ दुनियाँमा पहिले-पहिले सुखमा आउँछौ, अरु कोही नयाँ दुनियाँमा कहाँ आउँछन् र। अहिले यी देवताहरूको धर्म नै प्रायः लोप छ। यो कुरा पनि तिमी यतिबेला नै सुनिरहेका छौ र बुझ्दछौ। अरु कसैले बुझ्न सक्दैन। ती सबै हुन् मनुष्य मत, विकारबाट त सबै जन्मेका हुन् नि। सत्ययुगमा विकारको कुनै कुरा हुँदैन। देवताहरू पवित्र थिए। त्यहाँ योगबलबाट नै सबै थोक हुन्छ। यहाँ पतित मनुष्यहरूलाई के थाहा त्यहाँ बच्चा कसरी पैदा हुन्छन्? त्यसको नाम नै हो निर्विकारी दुनियाँ। विकारको कुरा नै हुँदैन। भन्छन्- जनावर आदि कसरी पैदा हुन्छन्? भन- त्यहाँ हुन्छ नै योगबल, विकारको कुरै हुँदैन। १०० प्रतिशत निर्विकारी हुन्छ। हामी त शुभ बोल्छौं। तपाईं अशुभ किन बोल्नुहुन्छ? यसको नाम नै हो वैश्यालय र त्यसको नाम नै हो शिवालय। त्यस शिवालयको स्थापना शिवबाबाले गरिरहनु भएको छ। शिवबाबा उच्च भन्दा उच्च टावर हुनु हुन्छ नि। शिवालय पनि यस्तो अग्लो बनाउँछन्। शिवबाबाले तिमीलाई सुखको टावर बनाउनु हुन्छ, सुखको टावरमा लैजानु हुन्छ त्यसैले बाबामा धेरै प्रेम रहन्छ। भक्तिमार्गमा पनि शिवबाबा संग प्रेम रहन्छ। शिवबाबाको मन्दिरमा धेरै प्रेमले जान्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन्। अब तिमी बच्चाहरू सर्वगुण सम्पन्न बनिरहेका छौ। अहिले सम्पूर्ण बनेका छैनौ। तिम्रो परीक्षा तब हुन्छ, जब तिम्रो राजधानी पूरा स्थापना हुन्छ। फेरि अरु सबै खतम हुन्छन् अनि क्रमशः थोरै-थोरै आउँछन्। तिम्रो त पहिला नै राजाई सुरु हुन्छ। अरु धर्ममा पहिला राजाई सुरु हुँदैन। तिम्रो त हो नै राजाईको कुरा। यो तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ। वनारसमा बच्चाहरू सेवामा गए, उनीहरूलाई सम्झाउने नशा छ। तर त्यति बुझ्न सक्दैनन्। गायन पनि छ- करोडौंमा कोही। हंस मुश्किल कोही बन्छन्। बनेनन् भने फेरि धेरै सजाय खान्छन्। कसैले ९५ प्रतिशत सजाय खान्छन्, केवल ५ प्रतिशत परिवर्तन हुन्छन्। उच्च अंक र निम्न अंक त हुन्छ नि। अहिले कसैले पनि आफूलाई हंस भन्न सक्दैन। पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। जब ज्ञान पूरा हुन्छ, अनि लडाईं पनि लाग्छ। ज्ञान त पूरा लिनु छ नि। त्यो लडाईं नै फाइनल हुन्छ। अहिले त कोही १०० प्रतिशत बनेका छैनन्। अझै घर-घरमा सन्देश पुर्याउनु छ। धेरै ठूलो क्रान्ति हुने छ। जसका ठूला-ठूला अड्डा बनेका छन्, सबै हल्लिन थाल्ने छन्। भक्तिको तख्त हल्लिन थाल्ने छ। अहिले भक्तहरूको राज्य हो नि। त्यसमाथि तिमीले विजय पाउँछौ। अहिले छ प्रजाको प्रजामाथि राज्य फेरि परिवर्तन हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुन्छ। तिमीले साक्षात्कार गर्दै रहने छौ। सुरुमा तिमीलाई धेरै साक्षात्कार गराइएको छ। कसरी राजधानी चल्छ। तर साक्षात्कार गर्नेहरू आज छैनन्। यो पनि ड्रामामा जसको पार्ट छ, त्यो

चलि नै रहन्छ। यसमा हामी कसैको महिमा किन गर्छौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमी मेरो के महिमा गर्छौं? मेरो त इयुटी हो पतितबाट पावन बनाउने। शिक्षकको इयुटी हो पढाउने। आफ्नो इयुटी पूरा गर्नेवालाको महिमा के गर्ने? बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि ड्रामाको वशमा छु, यसमा फेरि तागत के को। यो त मेरो इयुटी हो। कल्प-कल्प संगममा आएर पतितबाट पावन बनाउने मार्ग बताउँछु। म पावन बनाए विना रहन सकिदैन। मेरो पार्ट एक्युरेट छ। एक सेकेन्ड पनि ढिलो वा चाँडो आउन सकिदैन। एकदम एक्युरेट समयमा सेवाको पार्ट बजाउँछु। सेकेन्ड बाई सेकेन्ड जे पास हुन्छ ड्रामाले मबाट गराउँछ। म परवश छु, यसमा महिमाको कुरा छैन। म कल्प-कल्प आउँछु, मलाई बोलाउँछन् नै— पतितबाट पावन बनाउनेवाला आउनुहोस्। कति पतित बनेका छन्। एक एक अवगुण छुटाउन कति मेहनत लाग्छ। धेरै समय पवित्र रहेर पनि फेरि चल्दा-चल्दै मायाको थप्पड लाग्नाले कालो मुख गर्छन्।

यो हो नै तमोप्रधान दुनियाँ। माया दुश्मनले धेरै सामना गर्छ। संन्यासीले पनि जन्म त विकारबाट नै लिन्छन्। कोही पनि ज्योति ज्योतिमा समाहित हुँदैनन्, वापस जान सक्दैनन्। आत्मा त अविनाशी छ र उसको पार्ट पनि अविनाशी छ फेरि ज्योति ज्योतिमा समाहित हुन कसरी सक्छ? जति धेरै मनुष्य छन् त्यति धेरै कुरा छन्। ती सबै हुन् मनुष्य मत। ईश्वरीय मत छ नै एक। देवता मत त यहाँ हुँदैन। देवता हुन्छन् सत्ययुगमा। त्यसैले यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छ। मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन, त्यसैले त ईश्वरलाई पुकार्छन्— दया गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई यस्तो लायक बनाउँछु जसले गर्दा तिमी पुज्ने लायक बन्छौ। अहिले कहाँ पूजन लायक छौ र, बनिरहेका छौ। तिमीलाई थाहा छ— हामी यो (देवी-देवता) बन्छौं फेरि भक्तिमार्गमा हाम्रै महिमा हुन्छ, हाम्रै मन्दिर बन्छन्। तिमीलाई थाहा छ— चण्डिका देवीको पनि मेला लाग्छ। चण्डी, जो बाबाको श्रीमतमा चल्दैनन्। फेरि पनि विश्वलाई पवित्र बनाउन केही न केही मदत त गर्छन्। सेना हुन् नि। सजाय आदि खाएर फेरि पनि विश्वको मालिक त बन्छन्। यहाँ कुनै भील (आदिवासी) छ भने उसले पनि भन्छ म भारतको मालिक हुँ। आजकल हेर एकातर्फ त गाउँछन् हाम्रो भारत महान र अर्कोतर्फ गाउँछन् भारतको के हालत भएको छ। रगतको नदी बगिरहन्छ। एउटा रेकर्डमा महिमा छ भने अर्को रेकर्डमा निन्दा। केही बुझेका छैनन्। तिमीलाई त यथार्थ रीति बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्यहरूलाई कहाँ थाहा छ— यिनीहरूलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ। भनछन्— वाह, यिनीहरूले भगवानलाई शिक्षक बनाएका छन्! भगवानवाच छ नि, म तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। गीतामा मनुष्यको नाम राखेर गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन्। कृष्ण भगवानवाच यो त मनुष्य मत हुन गयो नि। कृष्ण कसरी यहाँ आउँछन्? उनी त सत्ययुगका राजकुमार थिए। उनलाई के परेको छ जसकारण यसै पतित दुनियामा आऊन्।

बाबालाई त तिमी बच्चाहरू नै चिनेका छौ तर तिमीहरूमा पनि मुश्किल कसैले यथार्थ रीति चिनेका छन्। तिमी बच्चाहरूको मुखबाट सदैव रत्न निस्कनु पर्छ, पत्थर होइन। आफू संग सोध्नु छ— म यस्तो बनेको छु? चाहन्छौ पनि हामी फोहरबाट चाँडै बाहिर निस्कौं तर चाँडो हुन सक्दैन। समय लाग्छ तिमीले धेरै मेहनत गर्नु पर्छ। सम्झाउनेहरूमा पनि नम्बरवार छन्, युक्तियुक्त अन्त्यमा सम्झाउने छौ, त्यतिखेर तिम्रो बाण चल्नेछ। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो पढाइ अहिले चलिरहेको छ। पढाउनेवाला त एक नै हुनु हुन्छ। सबै उहाँ संग पढ्नेवाला हुन्। पछि गएर तिमी लडाईं यस्तो देख्ने छौ कुरै नसोध। लडाईंमा त धेरै मर्छन् फेरि यत्तिका सबै आत्माहरू कहाँ जान्छन्। के एकैचोटि गएर जन्म लिन्छन्? वृक्ष ठूलो हुन्छ, धेरै हाँगा-बिँगा, पातहरू हुन जान्छन्। दिनहुँ कति जन्मिन्छन्, मर्छन् पनि कति। फर्केर त कोही पनि जान सक्दैन। मनुष्यहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ। यी अनावश्यक कुरामा जानु भन्दा पहिला बाबालाई याद गर, जसबाट विकर्म विनाश होस् र फोहर निस्कियोस्। फेरि छन् अरु कुरा। तिमी यसको बारेमा कुनै विचार नगर। पहिला आफ्नो पुरुषार्थ गर जसबाट यस्तो बन्न सकि। मुख्य हो यादको यात्रा र सबैलाई सन्देश दिनु छ। सन्देशवाहक एकै हुनु हुन्छ। धर्म स्थापकलाई पनि पैगम्बर वा गुरु भन्न सकिँदैन। सद्गति दाता एक नै सतगुरु हुनु हुन्छ। बाँकी त भक्तिमार्गमा मनुष्य केही न केही सुधिन्छन्। कुनै न कुनै दान पनि गर्छन्। तीर्थहरूमा जाँदा केही न केही दान दिएर आउँछन्। यो त तिमीलाई थाहा छ— यस अन्तिम जन्ममा बाबाले हामीलाई हीरा जस्तो बनाउनु हुन्छ। यसलाई नै अमूल्य जीवन भनिन्छ, तर यति पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। तिमीले भन्छौ— हाम्रो कुनै दोष छैन। अरे, मै आएको छु फूल बनाउन भने तिमी किन बन्दैनौ? मेरो त कर्तव्य हो पावन बनाउने। त्यसैले तिमी किन पुरुषार्थ गर्दैनौ? पुरुषार्थ गराउनेवाला बाबा त मिल्नु भएको छ। यी लक्ष्मी-नारायणलाई यस्तो कसले बनायो? दुनियाँलाई कहाँ थाहा छ र— बाबा आउनु नै हुन्छ संगममा। अहिले तिम्रो कुरालाई कसैले बुझ्दैनन्, पछि गएर जब तिम्रो पासमा धेरै आउँछन् अनि उनीहरूको ग्राहक टुट्नेछ। बाबा

भन्नुहुन्छ- यी वेद-शास्त्रहरूको सार म सुनाउँछु। धेरै गुरुहरू छन्, सबै भक्तिमार्गका। सत्ययुगमा सबै पावन थिए फेरि पतित बने। अब बाबा फेरि आएर तिमीलाई बेहदको संन्यास गराउनु हुन्छ किनकि यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुँदैछ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कब्रिस्तानबाट बुद्धि निकालेर म बाबालाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। अब विनाशको समय छ। सबैको हिसाब-किताब चुक्ता हुने छ। सारा दुनियाँका जो आत्माहरू छन् उनीहरूमा सारा पार्ट भरिएको छ। आत्माले शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छ। आत्मा पनि अविनाशी छ, पार्ट पनि अविनाशी छ। यसमा कुनै फरक पर्न सक्दैन। हबहु दोहोरिइरहन्छ। यो धेरै ठूलो बेहदको ड्रामा हो। नम्बरवार त हुन्छन् नै। कोही रूहानी सेवा गर्नेवाला, कोही स्थूल सेवा गर्नेवाला। कोही भन्छन्- बाबा म हजुरको ड्राइभर बनौं, अनि त्यहाँ पनि विमानको मालिक बन्नेछु। आजका ठूला मानिसहरूले सम्झन्छन् अहिले नै हाम्रो लागि स्वर्ग छ। ठूला-ठूला महल छन्, विमान छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यी सबै हुन् नक्कली। यसलाई मायाको पम्प भनिन्छ। के-के सिकिरहन्छन्। जहाज आदि बनाउँछन्। अब यो जहाज आदि त्यहाँ काममा कहाँ आउँछ र। बमहरू बनाउँछन्, यी त्यहाँ काममा कहाँ आउँछन् र। सुखवाला चिज त काममा आउँछ। विनाश गर्न विज्ञानले मदत गर्छ। फेरि त्यही विज्ञानले तिमीलाई नयाँ दुनियाँ बनाउनमा पनि मदत दिन्छ। यो ड्रामा बडो अनौठो बनेको छ। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस विनाशको समयमा पुरानो दुनियाँ देखि बेहदको संन्यास गर्नु छ। यस कब्रिस्तानबाट बुद्धि निकाल्नु छ। यादमा रहेर सबै पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ।

२) मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न निकाल्नु छ, पत्थर होइन। पूरा-पूरा हंस बन्नु छ। काँडालाई फूल बनाउने सेवा गर्नु छ।

वरदान:- सदा केयरफुल रहेर मायाको रोयल रूप को छायाँबाट सेफ रहने मायाप्रफु भव वर्तमान समय मायाले वास्तविक समझलाई, महसुसताको शक्तिलाई गायब गरेर गलतलाई सही अनुभव गराउँछ। जसरी कसैले जादूमन्त्र गर्दा परवश हुन्छन्, त्यसैगरी रोयल मायाले रियललाई बुझ्न दिदैन। त्यसैले बापदादाले अटेन्शनलाई डबल अन्डरलाइन गराइरहनु भएको छ। यस्तो केयरफुल बन जसले गर्दा मायाको छायाँबाट सेफ मायाप्रफु बन्न सकियोस्। विशेष मन-बुद्धिलाई बाबाको छत्र-छायाँको सहारामा ल्याऊ।

स्लोगन:- जो सहजयोगी छ, उसलाई देखेर अरूको पनि योग सहज लाग्छ।